

Feketeingesek-vörösingesek

Az Est politikai módszereit, taktikai fogásait régen ismerjük és nem csodálkozunk, hogy a valótlanosságok valóságos tömegével lép az olvasói elé, azonban, hogy a tényeknek ismeretével is ennyire, el lehet tussolni az igazságot, mint ahogy Az Est vasárnapi száma tette ezt igazán nem reméltük.

Az történt, hogy Az Est lapok egy kiküldött tudósítója lerándult Salgótarjánba és itt informálódott az általunk is megemlített verekedésről, amely Kovács Géza üzlete előtt lefolyt. Az informálódás folyamán érdeklődött mindkét párt embereinél, de míg az egyik részről a bement véleményét egyszerűen átalakította saját szájizre, addig a másik szívéhez közelebb álló társaság előadását mindenben valónak és igaznak írta le. Még a semleges hatóságú személyek nyilatkozataiba is bele tudtunk magyaráztatni valami kis élt az Ébredők ellen.

Hát bizony aki elolvassa ezt a rárohanást azt gondolhatja, hogy itt Salgótarjánban megszűnt az élet és vagyonbiztonság, megszűnt a polgárok békéje s különösen a zsidó-vallású polgártársak egyszerűen ki sem mernek lépni az utcára, mert abban a percben villan a tör és súlyt a fokos. Szóval szóra tör és fokos a feketeinges Sasok fegyverze. Az egyiket eldugva, a másikat nyíltan hordják.

Hiába hangsúlyoztuk mi, hogy a Sasok az Ébredők sportszociportja, amely egyben a gyűlések pró és kontra való rendőrségét alkotja s amely hivatva van a kilengésektől a saját tagtársakat is visszatartani. Mégis az Estben már a fajvédők karhatalmi alakutatóvá, terrorcsapatává váltak, amely a közeli választásokra készíti elő a talajt. Szeretnénk csak egyetlen salgótarjánit látni, aki bizonyíthatná, hogy a Sa-

sok kezében titkos török vagy nyilvános fokosok villogtak volna? Szeretnénk látni egy választóját a városnak, akit ezek a feketeingesek terrorizáltak bármely irányban! Ezek mind csak tulfutott és gyűlöletben izzó agyakban születtek meg s a szenzációkeresés növesztő mohóságában nagyobboldtak ily szép hízott kacsává!

Ellenben igenis állítjuk, hogy több ízben kénytelenek voltunk a város zsidó intelligenciája több vezető tagjának figyelmét felhívni arra a folytonos provokációra, amit néhány tulmerezs egyéntől az Ébredők sportszociportjának el kell szenvednie. Többször bebizonyítottuk, hogy ezek oly tények, amelyek egyszer óvhatatlanul kirobbanásokra fognak vezetni. A mérséklet azonban csak további provokációra adott tápot, amit Az Est „jóinformált” riportere tetézt, hogy mily eredménnyel azt mutatja a Népszava vasárnapi cikke amely minősíthetetlen, durva szavakkal támadja a „csirkefogó feketeingeseket.”

Azt tartjuk, hogyha valakit a Népszava gyaláz és zsid, az csak dicsőség lehet, mert a nemzetközi marxi eszmekör szócsöve csak a nemzeti és polgári gondolat vezéreit és közkatonaikat árasztja el rágalmakkal és minősíthetetlen szidalmakkal, akikről azonban ez leperreg nyomtalanul. Hogy az Ébredők az inzultusért elégtételt vegyenek, azt bizzuk csak rájuk, minket ez esetben a Népszavákkal kapcsolatban egész más érdekel.

Azt olvassuk ugyanis az Est nagy kacsája végén, hogy a salgótarjáni vezetőségnyiségek között meginterjuvolta a riporter Csóka Vendelt is, aki politikamentesen és tisztán gazdasági alapon végtelenül felháborodva azonnal küldöttséget vezetett a rendőrtanácsos elé s ki-

jelentése szerint engedélyt kért, hogy ellenkarhatalmat szervezzen a munkásság és polgárság terrorizálói ellen! Sőt egyes társai azt ajánlották, hogy vörösinges vagy vörösapkás különítményt szervezzenek.

Itt aztán pontot kell tennünk. Mert, hogy a rendőrség vezetője leintette az ajánlkózást mondván, hogy ő megfogja védeni a polgárságot mindkét irányú kilengéstől, ez nem von le semmit az ajánlkózás súlyából. De különösen abból a tényből nem von le semmit, hogy ime két színű ingesek tábora áll egymással szemben. Az egyik oldalon feketeingesek szívük fellett a kettős keresztet, a három halmon — a másik oldalon az ugyan még föl nem vett, de képzeletben már magukra huzott vörös ingesek csoportja. A feketeingesek történetét ismerjük, megtanultuk megbecsülni őket, Mussolini fascistáiban, akik hazájuknak nagyságot, munkástársaiknak megélhetést, a polgári társadalomnak pedig jólétet, biztonságot teremtettek. De ismerjük a vörös szint viselők munkáját is, akik pár év előtt nálunk, de most is másutt elnem ismert hazájuknak megcsa-

lattatását, gyalázatát okozták, ami miatt csak gyűlöletben részesülnek, munkástársaikat a diktatura minden terrorjával a vágóhídra vive, nyomorban döntve, a polgári társadalmat pedig megsemmisíteni, deportálni, legyilkolni akarva, még a leg-
elemibb megélhetési eszközöktől is megfosztani akarták!

Ugyan van-e habozásra idő és szükség? Van-e oly polgára e városnak, aki józan gondolkodással egy pillanatig is habozzék az ítélettel? Lehet-e valaki, aki üzlete, családja, vagyonkaja s önmaga ellen döntene e harcban s a gyűlölt vörös szint választaná, a polgári társadalmat védő feketeingesekkel szemben?

Ez a harc túlnőtt a város határain; a polgári társadalom harca a létért nem Csóka Vendeleken és Baranyayakon dül el ez országban, de mi is egyedei vagyunk a hazának, nekünk is meg kell éreznünk a sorsdöntő események készülő viharait s egy-egy utcai perpatvarba is bele kell avatkoznunk, mert nem közömbös Salgótarjánban, hogy a polgári fekete, vagy a marxi vörös marad-e felül? Sz. I.

Győztesek és legyőzöttek.

A nagy világégés óta egyetlen hirt sem fogadott az emberiség a világ minden táján oly kítőző örömmel és bizakodó reménységgel, mint a Németország népszövetségi tanácságáról szóló tudósítást. Ugy érezzük, hogy ezzel a ténnyel megrendült s bomladozni kezd az a kínai fal, amelyet a világháború után a győzelmi mámor, a gyűlölet és a bosszúállás politikája emelt a győztesek és a legyőzöttek közé.

A múlt század elején, Napóleon száműzése után, a fejedelmi abszolútizmus védelme a szent szövetségben tömörítette a győzteseket. Kötelezték magukat, hogy a Szentírás utmutatásai nyomán a hitnek, békének, igazságosságnak lesznek őrei; valójában azonban a fejedelmek e szövetsége a legkiméletlenebb politikai reakciót tette ualokodóvá s minden ere-

jével a régi uralom folytatását erőszakolta. Miként a szent szövetség csak bitorolta a multban a „szent” jelzőt, épugy őszintén elmondhatjuk, hogy a népszövetség is inkább a „győztesek szövetsége” elnevezést vehette volna fel, hiszen a legyőzötteket éveken keresztül kirekesztette tagjai közül. Testvériséget, világbékét hirdetett; de a valóságban nem az ellentétek kiegyenlítésén fáradozott, hanem a Versaillesben s Trianonban megalkotott „világrend” megszilárdításán s állandósításán. Mondhatnók, hogy a népszövetség éle első sorban Németország ellen irányult.

Azonban változott az idők járása. Franciaország, a győzelemittasan kéjelgő nagyhatalom gazdasági élete alapjaiban megrendült, még pedig azért, mivel a háború okozta sebek begyógyítását nem a saját erejével, hanem a szinte rabszolgá-

Valle-Lunga.

Egy vadonhely a tengerpartján, alacsony kőkerítéssel bekerítve mintegy nyolc holdnyi terület: — a tengerészeti löszraktárai voltak ottan egymástól meg-
lehető távolságban, számszerint hét.

Szembem a keleti oldalon terület el a Kaiserwald messze területen az egyetlen nagyobb erdő, itt tartották meg az évente szokásos búcsúkat a környék lakosai, erre az alkalomra lejöttek a hegy-lakók is az ugynevezett „csicsó”,-k, akik a délszláv fajhoz tartoztak és erre az Adria vidékén elszórvá élnek. Ilyenkor hordó söröket ütöttek csapra a Kaiserwaldban, a csicsólegények elővették fúrulyáikat, dudáikat és fújták kevés mediodiaju nótáikat nagy visítózás és rikoltozás közben.

A Valle-Lunga a legrosszabb őrség egyike volt a tengerészetnél: sűrű cserjései között a magányos raktárak, a — tenger örökös mormolása, zugása, — a fölcsapó hullámok mindmegannyi szörnyalakok az éjjeli sötétségben, nagyon megviselték különösen a nem tengeremléki ujoncok idegzetét.

Az őregebbek a kaszárnyában eleve ijesztgették a fiatalokat, hogy milyen félelmetes helyek vannak ottan; különösen a 7 számú raktárnál, ott valamikor régen megöltek találták az őrt, az őt kisért.

Pedig nappal nagyon barátságos hely; a sűrű cserjék között gondozott utak vezettek, a kapubejárat előtti térsé-

gen volt az őrség épülete, azontul a nyugati oldal felé húzódtott egy hosszú épület a laboratórium, itt tengerészkatonák voltak a laboránsok és felügyelet mellett löszert készítettek. A raktárak szétszórtan feküdtek, legmesszebbre esett a 7. sz. raktár Dignanó község határában. Itt abban az időben vagy egy holdnyi terület erős drótkerítéssel volt bekerítve, az ugynevezett botanikus kert; gyönyörű különleges fákat és virágokat tenyésztetett benne a tengerészparancsnokság. A kert közepe táján délszláv fák és virágok sűrűje között emelkedett mintegy másfél méter magas, fehér sziklapokból összerótt szarkofág, a rómaiak idejéből fennmaradt emlék. Római emlékekbe azon a vidéken lépten-nyomon beleütközött az ember és elgondolkodva állott meg előttük, viharos évezredek néma tanúi előtt.

A laboratórium közvetlen parancsnoka Liebert mester volt, az ő szakavatott vezetése mellett készültek a inical patronok, a robbanógyutacsok a torpedó-
lővegek lögyapottal való megtöltése stb. Ő különben magyar ember volt Szepes vármegyéből. A magyar fiukat nagyon szerette, az ő révén kerültünk be mi is abba a kedélyes kompániába, a melyet Via-Aspitálon lakó tengerészmesterek és azok családjai alkottak.

A tengerész mesterek, valóban ők voltak a tengerész testlelke; az altiszteknél magasabb rangjuk volt, a hivatalos nyelv kissé határozatlanul állapította meg, hogy: Höchere Unterofficire.

A kedélyes kompániában képviselve volt minden fegyvernem a tengerészetnél a csónakmestertől kezdve a gépmesterig. Valóban kedélyes bohém kompánia volt az a vándor, cigény életet élő tengerészek minden ragyogó kedélyességével fűszerezve. A feleségeik méltó párjaik voltak, áldott, jószívű teremtetések.

Ha kimentünk a Veru-dallára fürdeni egy-egy sziklamélyedés elé lepedőt feszítettek ki és kész volt a női öltözőcabin. A vízben évődtek a férfiakkal, csalogatták minél messzebbre, kiusztak egész a nyílt tengerre eszökre sem jutottak a cápák. Fürdés közben kimentünk a siklókra sütkérezni, a siklón hasalva elmerengtek örökkoszat a távol messziségbe, érezték a tenger varázsát.

Fürdés után a tengerparti mulatóba mentünk sörözni, a szállóval befuttatott kerti ivóban telepedtünk le, az asszonyok barna házikenyeret ettek a sör mellé, miközben Liebertné szójátékot rögtönzött: — Tessék uraim egy kis persuttó (sonka) akarom mondani egy kis pansuttó (száraz kenyér.)

Közben ott termelt harmonikájával Giovanni, egy örökké mókázó korcsmázó zenész, egyszerre énekelt harmonikázott és táncolt. És ahogy ő énekelte a palancset azt élvezet volt hallgatni.

Egy alkalommal kirándult a kedélyes kompánia a Valle-Lungára signor Taninóhoz. Signor Taninó nyugalmazott proviantmester volt, a laboratórium mellett levő kantint kezelte, azonkívül, mint nagy kertészre a Valle-Lunga növényzete

az ő gondjaira volt bízva, feleségével és tizenkét éves Helén nevű lánykájával szép családi életet éltek.

Egypár nappal előbb történt Urnapra virradó éjszakán, hogy a 7. sz. raktárnál az őrt, mikor a leváltás érte ment, a földön elterülve eszméletlenül talált.

Liebert mestert nagyon bántotta a dolog, mert éppen magyar fíu volt az illető; Jámor Istvánnak hívták, első éves ujonc volt. Meglátogatta a kórházban, a fíu ágyban feküdt, mindkét lába gipszbe volt csavarva, mert mikor behozták egy idegrohamában kiugrott az emeleti kórterem ablakán és mindkét lábát eltörte.

Kikérdezte őtet; a fíu összevissza beszélt mindenféle zagya dolgokat, annyit kilehetett venni belőle, hogy valami fehér alakot látott magafelé közeledni, attól aztán úgy megijedt, az ugysis gyenge idegzetű fíu, hogy összeesett.

A kedélyes kompánia élénken megvitatta az esetet; kint ültek az árnyékban a laboratórium előtt. Gyönyörű verőfényes délután volt. Az őrség szabad része kint évődött a tengerparti sziklákon, összeszedték a dagály által odasodort csigákat, fazékban megfőzték, aztán ugy szedték ki tüvel a házaikból és kenyérrel eszegették. Nagyon jóízű, jobb mint az osztriga.

— Van-e egyáltalán valami alapja annak a mesének, hogy az őrt valamikor megölték volna a 7. sz. raktárnál? — kérdezte Siebert mester.

jának tekintett Németország kihatásának akarta elérni: ez a terve azonban a germán óriás ellenállóképességén s Anglia féltékenységén hajótörést szenvedett. Ha visszatérünk az elmúlt századok történetére, megállapíthatjuk, hogy Anglia világhatalmát kedvező földrajzi fekvésén kívül annak köszönheti, hogy Német- és Franciaország évezredes versengésében mindig a pillanatnyilag gyengébb fél mellé állt, hogy az erősebb hatalmi tulkapasait megakadályozhassa. A világháború alatt tulajdonképpen iparát védte a németekkel szemben, a békekötés óta viszont a kiengesztelődés politikáját követelve, lényegében a gall kakas szárnyait nyesegette. — Így hozta létre Locarnot, majd Németország felvételét a népszövetségbe.

A felvételt s az állandó tanácsnagyság révén Németország ismét elfoglalta régi nagyhatalmi állását; követői mint egyenrangú felek ülnek le a zöld asztalhoz, hogy a világeseményeknek irányt szabjanak. Reméljük, hogy ezzel megváltozik a népszövetség arculata, hogy ösztönöbben fog azon célok megvalósításán munkálkodni, amelyeket alapszabályaiban oly szépen hangzó szövegekben körvolazott.

Mi akik Németország oldalán küzdöttünk végig a világháborút s német érdekek védelmében is rengeteg véréldozatot hoztunk, azt hiszem, joggal várjuk és reméljük, hogy volt szövetségünk képviselői a mi ügyünket is szívükön fogják viselni és a népszövetség tanácsában szószólói lesznek csonka hazánk, valamint az elszakított területeken élő magyar testvéreink panaszainak, amivel felbecsülhetetlen értékű szolgáltatásokat tehetnek nekünk.

— Remete —

Egy magyar iparos példaadása.

Igazat adunk annak a szellemes mondásnak, amely a népek kultúrfokmérőjeként a szappanfogyasztást állította oda. A tisztaságszeretet s maga a tisztaság, egyik alapja az egyén s így a népek kulturájának s az illető nép, egyedeiben való fejlődésének. Idővel talán módosulni fog a fokmérőről alkotott fel fogás s jöhet majd korszak, amely a vilamos áramfogyasztást, vagy éppen a rádiót s az azokban rejlő mérhetetlen termelő erőt deklarálja majd a műveltség fokmérőjének. Hangozzék azonban bármiként a meghatározás, legyen bármi a szellemi kultúrának fokmérője, egy bizonyos s ez az, hogy a kultúrával együttjáró jelenségeket az emberek cselekedetei szabályozzák s e cselekedetekből mondhatunk ítéletet az egyes népekről.

Plutarhos, a nagy görög bölcselő és író azt mondotta, hogy nem nagy tettekből lehet és kell összeállítani a lelkeséget tükröz, hanem az apró, kis cselekedetek azok, amelyek visszatükrözik az egyén lelkületét. A magyar nép jel-

lemvonásáról hűséges fotográfiáink vannak, amelyek a magyar nép lovagiasságát, vendégszeretetét, hősiességét aposztrofálják. A magyar nép, már ezen erényeinél fogva joggal kérhet helyet a kultúr nemzetek sorába s ha ezen erények új erényekkel bővülnek, úgy ez csak azt igazolja, hogy a magyarnak helye van a művelt nemzetek közösségében.

Egy példaadó cselekedetről számolunk be, amely egész valójában alkalmas arra, hogy a magyar öntudat fokozza. Egy egyszerű, vidéki magyar iparos, egy szolnoki cipész mesterember, kétezer kötetes könyvtárát szülővárosának hagyományozta, amikor ennek a cselekedetnek elmondásával a magyar karaktert akarjuk ismertetni, egyben a vidék magyar társadalmának színe elé akarjuk vinni a nemesen gondolkozó magyar nép egyszerű gyermekeinek cselekedetét. Egy ember, aki keze munkájával keresi kenyerét, munkája közben időt szentel arra, hogy lelkét művelje. Egy egyszerű iparos ember, egy emberöltőn keresztül értékes könyvtár gyűjt össze s amikor életének végét látja, felgyullad lelkében a magyar

öntudat lángja s érzi, hogy valami olyat kell cselekednie, amivel eltöltött életét igazolni tudja s amivel magyar fajának hasznát szerez és dísz kölcsönöz. Ez a kis esemény kikívánczik a napi élet homokóráján alágördülő események sorozatából s oda kívánczik azok közé a cselekedetek közé, amelyek alkalmasak arra, hogy benn és kívül példaadással szolgáljanak.

Egyre több és több szolnoki magyar iparosunk van. Egyik könyvtárt adományoz, a másik ősi földjét adományozza oda községének, hogy abból a szenvedő emberiség javára kórház építtessék, a harmadik és a negyedik szegényházat, árvaházat segítse s ezek a jócselekedetek a magyar nép életfájának legszebb gyümölcsei lesznek: A magyar népet nemcsak jó sorsa, nem a véletlen helyezte Európa szívében, hanem erényei s jó tulajdonságai biztosították részére a helyet s jó tulajdonságaival és erényeivel egyszer majd csakugyan megszerzi Európa szívét is ahhoz, hogy a magyar népen elkövetett igazságtalanságok jóvátevéssé váljanak.

közönségből, mely után a fiatalság táncra perdült az Ursztal által dirigált salgói zenekar hangjaira s vége hossza nem volt a vigalomnak. Az ünnepélyt este nagy sikerrel tüzijáték fejezte be. A kedves délután s az egész nap főrendezője Botár Gyula volt.

Ébredő gyűlések. Az Ébredő Magyarok Egyesületének salgótarjáni helyi csoportja f. hó 12-én délután Somoskövi János vezette gyűlést. A gyűlés keretében Katona László, Kovács Géza választm. tagok és Baranyay szerv. titkár az egyesület programjáról, a fajvédelemről, a munkásság helyzetéről és a zsidó veszedelméről tartottak előadást. A hallgatóság nagy lelkesedéssel és élénk helyesléssel kísérte a szónokok szavait. A megalakult csoport vezetőségi tagjai 'ettek: elnök: Tomka Pál, alelnök: Szombati József, titkár: Paraszthy Dezső, pénztáros: Czibula Sándor, ellenőrök: Czikora Béla és Erdélyi Miklós, jegyző: Ternóczy Bertalan. Választmányi tagok: Bozenta József, Molnár István mocsár, Hohol János, Czikora István.

Meghívó. A salgótarjáni járás Levente Egyesületei a közönséget tisztelettel meghívják a folyó hó 19-én délután fél 3 órakor kezdődő atletikai versenyére. Elő mérkőzések délelőtt az S.B.T.C. pályán. Főverseny délután fél 3 órakor az acélgyári pályán. Sporttelepen. Helyi árak: számozott ülőhely emelvényen 20 ezer kor., számozatlan ülőhely 15 ezer kor., állóhely 10 ezer kor., katona-levente diákjegy 5 ezer kor. Számozott ülőhelyek özv. Dr. Németh Dezsőné papírkérésében vehetők. A rendezőség.

Az Ébredő Magyarok Egyesületének bányász és acélgyári szakcsoportja a f. hó 15-én tartott táborozáson állást foglalt a társáds reform tervezet ellen, a táborozáson Baranyay szerv. tit-

kár és Katona László választm. tag a társáds reformtervezet hibáit fejtegették, amely a munkásságot a teljes kizsákmányolásnak szolgáltatja ki. Lehetetlen, hogy a bányá mélyében vagy a kohók pokoli melegében vagy az acélgyárak nehéz munkahelyein 40 évet kibírjon a munkás. Már pedig a társáds reform tervezet szerint 40 évi munkaidő betöltése után is csak az a munkás kapja meg a 100 százalékos nyugdíjat, aki teljesen keresetképtelenné válik. A nyugdíj összege pedig olyan neveltségesen csekély összeg, amely az éhenhaláshoz sok, de a legszűkebb megélhetéshez nagyon kevés. Az Ébredő munkások harcba indultak a reform tervezet ellen s membradumban keresik meg a Népielőti Minisztert. A memorandumban a nyugdíjak 100 százalékos emelését és a társádság egységesítését követelik.

A vidéki írókhoz és művészekhez. Felkérem azokat a vidéki írókat és művészeket, akik címeiket addig még nem közölték velem, amennyiben egy vidéki szépirodalmi és művészeti folyóirat szerkesztésében közreműködni óhajtanak, lakcímeiket hozzáam mielőbb beküldeni sziveskedjenek. Ketsák Győző szerkesztő, Szekszárd, Bezerédj-u. 25.

Táborozás. Az Ébredő Magyarok Egyesületének salgótarjáni helyi csoportja minden szerdán este 7 órai kezdettel táborozást tart a Czirbesz Samu vendéglőjében, melyre az érdeklődőket szívesen látjuk.

Az Ébredő Magyarok Egyesülete f. hó 19-én d. u. 3 órakor Somoskőn a haranglábnál, ugyancsak 19-én d. u. fél 4 órakor Baglyasályn a sportpályán népgyűlést tart, melyre ez uton tisztelettel meghív minden magyart.

Az Ébredő Bányászok Szakcsoportja f. hó 19-én vasárnap d. u. 4 órakor a főtéri Gaál féle vendéglőben levő titkári irodában tagértekezletet tart, ahol az új vezetőséget fogja megválasztani. Minden bányász jelenjen meg az értekezleten!

Miért kellene a gabonaértékesítő szövetkezetek? Gazdakörökben állandó a panasz, hogy terméfeleslegüket vagy egyáltalán nem képesek értékesíteni, vagy pedig csak olyan áron, ami a tényleges piaci áraknak nem felel meg és a termelési költségek fedezésére sem elegendő. A Faluszövetség gazdaggyűlésein általános a panasz, hogy a falu népe kivan téve a lelketlen üzleti kufárok állandó zaklatásainak s mivel a gazda adóinak fizetésére és egyéb sürgős kiadásaira való tekintettel kénytelen természet a legelső kereskedőnek eladni azok potom pénzért vásárolják össze a falun a gabonát. A biharmegyei Nagykereki községben tartott faluszövetségi gyűlésen a gazdak kétségbeesve panaszkodtak, hogy aratáskor a falukat járó terményvásárló ügynökök q-ként legfeljebb 200.000 koronáért voltak hajlandók búzájukat megvenni, holott akkor a buza piaci ára 340—350.000 korona között

— Van! — felelte Toni — no mester. — Vagy husz évvel ezelőtt fiatal legénykoromban történt. Szép asszony volt amott a hegyen lakó csicsónak a felesége Anice.

Az asszony kecsketejéből pénzelt, reggelként megjelent a tejes kannáival a kaszárnyában meg az őrségeken és finom meleg kecsketejet mért a matrózok feketekájájába. Mindez nem ment el dévajkodások hamiskodások nélkül, bizony megcsipkődtek, megölgették a legények a szép Anicet.

Egyizben Roza hajnalban bottlott be a tejes kanáival ide a Valle-Lungára. Akkoriban ott Dignano felől át volt törve a kökerítés, a környékből fátlopni jartak ide a depóba, azok rongálták meg, Anice is azon a résen jött be. Ott van mindjárt a 7 sz. raktár, egy olasz fiú állott őrségen szép szál legény, a nevére már nem emlékszem.

Régen vágyódott már a szép Anicera, vérenek minden tüzes lángolásával epekedett érte. Megállította; — körülötte messze távoltságban nem volt egy lélek... Kérte, ölelte, csókolta, hajhajtattal maradt... Akkor fékezett vad indulattal ráfogta a fegyvert, — az asszony engedett...

Azután sokszor adtak egymásnak találat: mikor a legény őrségen állott az asszony belopózott hozzá, patyolatfehér szoknyájában többször ott ült a szarkafőn, akkor még nem volt elkejtve az a hely. Csodálatoské az őrárat

sohasem lepte meg őket, de meglepte a férj, aki gyanút fogott: — egycsövű rozsdás puskájából rájuk lőtt, mindketőt agyon lőtte...

Azóta beszélük, hogy látták ezt, látták azt, kitudja? En még nem láttam semmit!

— Szugeszció, — mondta Siebert mester, — az inspekción orvos akivel a kórházban beszéltem azt mondta, hogy szugeszció. A fiú beteges idegzetű, — az őregebbek beleszugerálják a félelmet mindenféle rémségekkel. Már most a fiú őrségre kerül az éjjeli órákban, az idegei félnek, gondolata folyton valami fehér alak körül forog, — egyszerre ott látja maga előtt az idegei látják! —

Jozics mien mester meg Hollender gépmester azt vitatták, hogy lehet a dologban valami; — ha van tulvilági élet amit a vallás tanít, akkor lehetnek hazajáró lelkek is. Elvégre még sok rejtett erő van a természetben, amiket csak sejtünk, de nem ismerünk.

Toninoék leánykaja a tizenkétéves Helén ott pepecselt virágai között, nem messze a beszélgetőtől, félfülle hallgatta a beszédet. Halvány nyulánk lányka volt, nagy szenvedélye a virágok voltak. Egyedüli vágya volt, hogy ha ő beosonhatna a betanikus kertbe atyja virágai közé, milyen boldogság volna az.

Ha nem is szakítana egy csokorra valót legalább megcsodálná, megcirógatná őket. De atyja féltékenyen őrizte a kincstári virágokat, ebben a tekintetben kérelmetlen volt.

Most azonban Tonino mester natel, Tonino mester minden bokrot megpiszkált a botjával, nem találtak semmit. — Szugeszció az egész, — mondta Siebert mester, ahogy visszatérőben voltak. — A lányka hallotta amit a fehér asszonyról beszéltél, aki a szarkafőn szokott ülni, mikor hirtelen oda nézett, képeletben ott látta őt. —

Éppen a szarkafő mellett mentek el, az előbb elkerülte a figyelmüket most azonban tisztán látták mind a ketten, hogy egy piros és fehér virágokból kötött csokor fekszik rajta. — Ez is szugeszció? — kérdezte Tonino mester kezébe véve a csokrot. — A két ember értelmetlenül nézett egymásra. —

Esteledett. A Valle-Lungára lassan ráborult az éjszaka. A tenger felől szél kerekedett, hullámokat hajta maga előtt amelyek magasan fölcsaptak a sziklára, aztán megtörve hullottak alá, esésökben olyan hangot adva, mint mely titokzatos sóhajtas.

... Hosszan elnyújtott panaszos kiáltás hallatszott valamelyik őrhelyről: — a szokások félóránkénti ébresztgető...

A cserjék között neszkelt, zizzenések, reccsenések, — mindez úgy hatott mintha egy éjszakai világ kelne életre... A 7 sz. raktár felől az őr bakancsának a csattogását hallatszott, amint kimért léptekkel járt körül, a hét lakattal lezárt néma épületet... M. D.

mozgott. Most ősszel pedig, hogy adó-hátralékait fizetni tudják, kénytelenek a lábánállo tengerit 40.000 koronás áron elvesztetni, mert többet nem ígérnek érte. A utolsó tizenkettedik órában vagyunk, amikor igazán magyar gazdasági-sadalom körmeire égett a termény értékesítés megszervezése. S ez legcélszerűbben csakis a gabona értékesítő szövetkezetek föllállításával érhető el. Ha a jövő esztendőben e téren nem történik valami kézzel fogható javulás, akkor a gazdasági-sadalom összetartásában és e célra való törekvéseiben igazán kételkednünk kell.

Veni Sanctel Szeptember 15-én reggel fél 9 órakor volt a tanármegnyitó istentisztelet. Az összes iskolák növendékei tanáraik, tanítóik vezetésével mentek a katólikus, ill. evangélikus templomba, hogy az iskolai év kezdetén Isten áldását kérjék munkájukra, melyet egy jobb magyar jövő érdekében folytatnak és végeznek. Az ünnepi előzőt sok száz tanuló, életerős hangján felscendült a magyar Hízekegy és Himnusz, miután a szellemi munkára a Szentlélek segítségét kérték. Az iskola kapui megnyitottak, a meghosszabbított vakáció után bizonyára öröme a tanulóknak!

Személyi hír. Róth Flóris bányai főtáncos, Liptay B. Jenő kormányfőtáncos és felesége nyári szabadságukról vizsátértek. Alkalmunk volt Róth főtáncossal találkozni, aki kérdésünkre elmondta, hogy Olaszországban és Svájcban jártak. Elragadtatással beszélt a természeti szépségekről és kulturában gazdag országokról és a magyarokat kitűnő bánásmódban részesítő olaszokról, franciákról. Szabadságuk nem jelentett pihenést, de a fáradságot bőségesen kárpótolta a lelki gyönyörűség, melyben részü volt. Az utazásnál nagy hasznát vették annak, hogy Liptay igazgató több nyelvet kitűnően beszél. Rövid elbeszélését azzal fejezte be, hogy ha másutt is jó, de mégis csak legjobb itthon az ő magyar testvérei között.

Öngyilkosság. Szegedi Béla helybeli családcsapó, aki két év óta gyógyíthatatlan betegségben szenvedett, múlt héten szerdán (8-án) rossz kedvvel távozott hazulról a többi vissza sem tért. A rendőrséggel karöltve a család és rokonsága mindent elkövettek, hogy az elkeseredett embert felkutassák. Az eredménytelen keresés után, vasárnap 12-én a bányatelepi football-tér mellett levő erdő bokraiban játszódozó gyermekek bukkantak rá a felakasztott emberre, akit csakhamar elszállítottak a helyszínen megjelent rendőrség a hullaházba, ahonnan kedden délelőtti temették el. Tettének oka gyógyíthatatlan betegsége.

Aranylakodalom. F. hó, 14-én délután nagy élénkséggel uralkodott a Pécskő (alias Cigány) utcában. Botos Lajos az egykori jó cigányprimás tartotta aranylakodalmát szerelmes párjával. Az őz menyecske hatalmas csokorral a kezében, egy fiatal cigánylegény karján büszkén lépkedett, kísérve a költőzködő sok-sok cigánylegénytől és koszorúleánytól. A menetet egy nagy cigányzenekar zárta be, amely egész uton huzta az indulókat. Az aranylakodalmas párnak azon szerény óhaját, hogy az új nagy harangot buzzák, amíg a felvonulás tart, nem teljesíthette a plebánia. Az áldást Hercegh József szepes adta a jó egészséggel örvendő házastársakra.

Kaptuk az alábbi levelet. Igen tisztelt Szerkesztő Ural! Ha este, mikor minden teendőimet elvégeztem, sétálgatok Salgótarján, nem éppen ozonduz, de annál porosabb levegőjű utcáin, vagy az Acélgyár, vagy a Józsefrakodó felé, mint lateiner mindenféle megfigyelést tesz, csodálom az újonnan épülő városrészt, a patak új medrét, a lakosok kényelmére szolgáló, a hidak alatt létesített gyalogjárókat, mely aligha fogja beszűntetni, a síneken való korzózást, bármennyi emberáldozatot is kívánt eddig, és kívánni fog, valószínűleg a jövőben is, mert csak a történelemnek van egy bizonyos pragmatikája, de a salgótarjáni publicumnak nincs, és hiába való a sok „vértanú”, ki gondatlanságának áldozata, az emberek nem okolnak, megható látvány miken szorítja le lábával a fiatal ember, az átjárók korlátaihoz vezető sodronyhzalokat, hogy a hölgyek, minden nagyobb emóció nélkül folytathassák utjukat, a vasut gátjára, a vasutak által félve őrzött és jókarban tartott sínparókra és a mozdonyoknak nincs más dolga mint, fűlsiketítő sípolással figyelmeztetni a korzózókat, hogy legyenek szivesek egy kicsit kitérni, biztosan tudom, mint ismer-

Ősz - király.

Irta: FEKETE ALFRÉD

Rozsdás avarban fűdik meg a vágyam,
Csavargok kedves elsápadt nyomában.
Romokra hajlok már:
Jaj, haldoklik a Nyár.
S szél szekeire fellép a nagyur
Az Ősz király kevély vadul...

A hegytetőkre kerget fel az álmom,
A hangulatot egyszer még csodálom.
Uj színt új színre lenni.
És szerelmesen átölelni
Míg lelkem titkos dalbucukat gondoz
A szépenjű lombot...

A réteket ha megborozongva járom
Még ringatózom a halk napsugáron
De dérkönny ül a rögre,

rem a vasut előzékenységét, hogy maga a mozdony — „az okosabb enged” elvén — kitérne, ha tudna. Nagy szerencse, hogy a footballpályát, decentrizálták, mert a vasuti gát volt a tribün, ahol a „szabadjegyes” publikum foglalt helyet hiába volt a mozdonyok sípolása, hiába a rendő, zavarták a közlekedés rendes menetét, rongálták a vasut gátját. — Multak az idők és más megfigyelés kötötte le figyelmemet éspedig a korcsma kezdtek burjánzani Salgótarjánban, így p. o. a Zagyarakodó közvetlen közelében, 40—50 négyzetméternyi területen 3 szóval három korcsma működik, az emberi nem erkölcsi művelődése terén nem csinál az ember száz lépést sem, hogy az orrát be nem ütné egy korcsma cégerébe (mert földszinten vannak a korcsma és oly alacsonyban lógnak a táblák, hogy tényleg beleütközik az ember) s ha nem is ütközik bele, de a pálinkaszag élesen figyelmezteti a járókelet, hogy itt van Gambrinus és Alkohol hatalmasságok birodalma. A vasut-utcaban történt, a nem mindennapi esemény, hogy az egyik korcsmáros meghalt, azt hittem, hogy vége a „Licenciának” és ime, kituszkoltak egy szegény iparost a boltjából és diadalmasan terpeszkedik „Belzebub” műhelye, szóval halandó a korcsmáros, de a korcsma halhatatlan. Menjünk vissza a fő-ucca és a menház-ucca sarkára, ahol „nem sajnáltam anyagi és erkölcsi fáradságot” elvén, manri stilusban remek homlokzattal felemelt padlással megnyitott egy új korcsma, bár tőle talán száz lépésre a menház-uccában ott működik szerényen a Magyar Csárdához címzett korcsma akcióba lépett, erkölcs nemesítő intézmény, „a Rákóczihoz” címet pingáltatta oda, a cégerre. Megélhetjük még, hogy vérszemét kap a korcsmárosok gárdája és concurrálni fognak az elnevezésekben, hogy minél nagyobb nimbust adjanak az időg konyhájának. P. o volt egy kisebb városban három szabó, kik egy-egy ugyanabban az utcában laktak és persze concurrensek voltak. Egyiknek sem ment jól az üzlete e miatt. Egy szép napon az egyik szabó rápingált a cégtáblájára „Az ország legjobb szabója, volt is ennek nagyszerű eredménye, ment az üzlet, míg a másik kettő éhen halt, fogja magát a másik szabó és rápingált a cégtáblájára: „A világ legjobb szabója”. Az emberek odadőltek, mert a világ legjobb szabója csak nagyobb tekintélyt, mint egy Ország híressége. Ezt látva a harmadik szabó, ő is fordult egy oly reklámhoz, mely ugy a világ, mint az ország legjobb szabóját alaposan lefőzte, t. i. azt pingáltatta a cégtáblájára. „Ennek az uccának legjobb szabója”. Nem akarok ezen soraimmal a nyilvánosság elé lépni, de szükségesnek tartom, hogy ezen észleleteimet és refleksióimat igen tisztelt Szerkesztő urnak szíves tudomására hozzam. Megfigyelő!

Munkások építőszövetkezeteknek megszűntetése. Az utóbbi időben az építkezésnek főként vidéken történt némi fellendülésére a vidéki városokban újfajta szövetkezetek alakultak. Építőipari munkások álltak össze termelőszövetkezetbe és egy-egy építőiparosnak mint strohmannak bevonásával igen jelentékeny versenyt támasztanak az építőiparosoknak. Több városban jelentékeny hatósági építkezést is elnyertek ilyen termelőszövetkezetek, míg egy kihalási ügy harmadfoku elbírálása során a kereskedelmi miniszter megállapította, hogy építőipari szövetkezetet csak önálló építőiparosok alapíthatnak s így a munkások építőszövetkezeitől a kiadott ipari jogositványt be kell vonni.

(Jaj tánc örökre?)
Egy néhány napcsók s a rongyos ugarra
Rálép az Ősz unalma...

A felhő-mének száguldozva jönnek,
Rajtuk a boru, fájás és a könnyek.
Fáradt a szírm, mint a vágy...
Régmult arcokat hoz a némaság
És komlokunkra új árnyat ígér
A gond, a halvány régi kézi

Jönnek a kihalt, ólomléptű esték,
Fagy öleli majd álmunk fátyol-testét.
A lázunk bor elapad,
Ugy kutatjuk a Multakat...
S az Emlék, mint egy vén komor bagoly
Nocturnót húgok kinn ablakon...

Felhívás az erdélyi tanárokhoz és tanítókhöz! Az erdélyi tanítóképzőkben végzetek 1926. évi július 2-iki első találkozó értekezletének megbízásából fordulunk az Erdélyben végzett vagy odavaló tanárokhöz és tanítókhöz. Mindnyájunknak az a legfőbb óhajta, hogy az otthon maradt tanító testvérekkel a lelki kapcsolatot fenntartsuk. Evégből az évente Budapesten rendezendő találkozókon az elszakított testvérek magyar kulturájának állapotáról ismertetést fogunk tartani és megemlékezünk az otthon maradt tanítótársainkról. Tekintettel arra, hogy a magyar tanítók Erdélyben csak felekezeti iskolákban tanítanak és így semmi államsegélyben nem részesülnek, az erdélyi magyar tanítók anyagi helyzetük miatt gyermekeiket nem nevelhetik és így a harcoló magyar középosztály értékes elemeinek gyermekei kimaradnak. Az Erdélyből kiszármazó tanítók kimondották, hogy sovány mindennapi kenyérükből juttatnak az otthonmaradt sokgyermekes tanítók tehetségeiből gyermekeik nevelési költségeihez. A mult tanévben így összeadott összegből a jelen tanévben már két erdélyi tanító egy egy gyermekét részesítjük nevelési segélyben. Ez uton fordulunk az Erdélyből kizsakadt, vagy Erdélyben tanult tanárokhoz és tanítókhöz, siessenek akármilyen kis összegű adományaikkal otthonmaradt véreink segítségére. A befolyandó összegekről 1927. évi július első napjaiban összehívandó találkozózonk fogunk elszámolni. Ertesítések és adományok a következő címre küldendők. Kovács József sz. főv. tanító, Budapest VIII. József krt, 34. III. em. 18. Barabás Endre s. k. tanítóképzői intézeti főigazgató, Bene Lajos s. k. kir. s. tanfelügyelő, Bereczky János és Kovács József s. k. székesfőv. tanítók.

Csecsemővédelem falun. Bimbó hullás magyar sors. A fejletlen bimbót könnyen elpusztítja a dér, a fagy az ág-tördelő vihar. Sűrűn hull a magyar nemzet fájának értékes virága, a magyar csecsemő, csak hogy ezt nem a dér, a fagy pusztítja, hanem az a vaskos tudatlanság gondatlanság és több helyen bűnös szándék, melyet a csecsemő gondozása, ápolása és táplálása körül tapasztalunk. Magyarország halálozás tekintetében harmadik helyre áll, mert 100 élve született közül meghal az első évben átlag 20. Ma akkor a többtermelés hangoztatásának korszakát éljük, kötelességünk a többtermelés elvét a legdrágább és legszentebb anyagra az élő emberre is átvinni. Az első évben történő elhalálozásokat 5 százalékban a szülők betegsége okozza, a fennmaradó százalék megmenetése a csecsemővédelem feladata. A csecsemővédelem legfontosabb tudnivalóit tartalmazza a füzet, amely legújabbban dr. Kovácsics Sándor tollából a Faluszövetség kiadásában megjelent. Ha e hasznos kis munka útmutatásai nyomán minden módot felhasználunk, hogy a csecsemővédelmi ismeretek közkinccsé váljanak, akkor végeredményben sikerülni fog a csecsemővédelem fontos kérdését úgy megoldani, hogy a szükséges tennivalókról az anyák kellő időben felvilágosítást nyerjenek és akkor csökkenni fog a csecsemő halálozás évi szomorú arányszáma. „A csecsemővédelem falun” című füzet megrendelhető 7.000 korona előzetes beküldése ellenében a Faluszövetségnél Budapest, V. Zoltán ucca 8.

Megkezdik a kecskeméti petróleumkutatásokat. Az Eötvös-íngasegélyével történt mérésekkel a pénzügyminisztérium vezetése alatt már régebben megállapították, hogy Kecskemét és Karcag vidékén nagyobb mélységben

eredménnyel járna a hőforrás, földgáz és petróleumkutatás. A hivatalos köröket már régebben a mélyfúrással járó költségek tartották vissza a furások megkezdésétől, míg nem közbejött a román megszállás és a Kecskemét környékén talált furóberendezéseket, több garnitúrát a megszálló román csapatok elhurcolták. Most a pénzügyminisztérium több milliárdos költséggel Kecskemét és Karcag közelében készül a próbafurásokat megkezdni. A Kecskemét körül remélt földgázleletnek Budapest. ellátásában volna óriási jelentősége.

Tüdőbeteg szanatórium a Mátrában. A minisztertanács 3.5 millió koronát juttatott az állami beruházási program során a Mátrában építendő tüdőbetegszanatórium céljaira. Ebből az alkalomból, Hevesmegye kötelezte magát, a parádi országutól a szanatóriumhoz vezető ut kiépítésére. Gyöngyös városa viszont a maga részéről minden tőle telhető támogatásra kész hogy a szanatórium minél hamarabb elkészüljön.

A Képes Krónika. 37-ik száma a szokott előkelő kiállításban és változatos tartalommal jelent meg. Külön érdekessége ennek a számnak a pompás mélynyomás, mely rézkarhoz hasonló remek illusztrációkkal gazdagítja a lapot. Tóth László pompás kutyahistóriát ír meg, Balassa Imre Fedák Sári legújabb alakítását kritizálja, Millicent Graffton, Denis Merle, Teórekne Arányi Mária, Kosáryné Réz Lola, Ewatts, Gáspár Jenő, Bakonyi László, Ily János, Olvedi László, Altay Magda, emellett Csermely Gyula, Mórícz Pál, Szántó Dénes, Rexa Desző, Bozay Margit és több jeles író érdekes cikkeit és novelláit adja a gazdag és értékes szám. A „Képes Krónika” rendes heti melléklapja, a két színben nyomott pompás „Tündérvásár” e heti száma igazi gyermekboldogság. Mesékkel, versekkel, képekkel, játékkal, fejtörőkkel és egyéb szórakoztató aprósággal van teli. A két lap ára együtt 8 ezer korona. A „Tündérvásár” külön számonként 1500 korona. Előfizethető a kiadóhivatalban, de kapható minden újságárúsnál is. Ha még nem ismeri: kérjen mutatványszámot a kiadóhivaltól (V., Akadémia-u. 10).

Mohács. A mohácsi vész 400-ik évfordulója alkalmából a Magyar Nemzeti Szövetség kiadásában most hagyta el a sajtót Lampérth Géza „Mohács” c. népszerű ismertető műve. A kiváló író a maga — más hasonló népszerű történeti műveiből — (Hunyadiak, Rákócziak, stb.) ismert közvetlen, könnyed és vonzó modorában, magyar lélekkel teljes zengő magyar nyelvén, tömör és világos összefoglalásban ismerteti a 400 év előtti nagy nemzeti szerencsétlenséget. Rámutat azokra a megdöbbentő közállapotokra, melyek azt előidézték s hazánkban a maihoz, fájdalom, sokban hasonló gyászorsót vontak maguk után. Függelékül közli azokat az irodalmi termékeket (emlékezők, versek, krónika-részletek), melyek íróink, költőink lelkéből Mohács nyomán fakadtak. Minden magyar (elsősorban a magyar ifjúságnak és népek szántuk) okulására kell, hogy olvassa Lampérth Géza e művét, mely iskolai és más emlékünnepek rendezői és szereplői számára, ismertető előadások és szavalatok céljaira is kiválóan alkalmas. A 6 iv terjedelmű, 12 képpel díszített mű bolti ára 1 pengő 20 fillér, azaz 15.000 korona. Megrendelések a Magyar Nemzeti Szövetség könyv-

A „MUNKA” könyvnyomda

Nyomdai és könyv-
kötészeti munkát
olcsón és izléses
kivitelben készít.

SALGÓTARJÁN.

Mikép hal meg a társadalmi béke? *

Erre a legegyszerűbben Ballagi Horváth Dénesnek A Munka múlt heti számában közölt és eléggé nem ítéltető cikke adja meg a frappáns feleletet.

A cikk ugynevezet „történelmi” részével érdemben nem óhajtunk foglalkozni. E lap nem történelmi szaklap, szűkre szabott hasábjai nem alkalmasak különösen a rosszindulatú vitatkozásoknak, melynek előre is sejtethető szomorú vége a nagy nehezen felépített magyar társadalmi béke feltételének. Ez nem lehet célunk és ez legkiáltóbban ellenkezik eszméinkkel, lapunk szellemével. Ugy hisszük, tisztán csak a tulságos jóindulattal kezelt szerkesztői liberalizmus tette lehetővé, hogy Horváth Dénes cikke lapunkban — szerencsétlenségre — napvilágot láthatott.

Horváth szerint a mohácsi vész okát a Habsburgokban kell keresnünk, mi oly meglepően eredeti és oly végtelenül merész „felfedezés” mire eddig egyetlen komoly történettudós se gondolt. Az összes eddig ismert szavahihező kutyákkal éles ellentétben — lelkiismeretes kötelező kritika nélkül — egy zavarosan homályos történelmi pletyka rém-meséjére hivatkozik, melyből egyáltalán nem lehet bizonyítani a Habsburgok orgyilkosságát, de különösen nem lehet a mohácsi vész okát. Tehát minden objektívítást nélkülöző fantasztikus és tendenciózus állításának abszolút semmi komoly alapja nincs és mint cikke végén őszintén bevallja, állítása csupán merő: „kombináció és variáció”.

Ily nyílt történelmi destrálás példátlan volt eddig a magyar oknyomozó történelemben. Ehhez igazán nem kell kommentár. Ez az eddig elért Habsburg-falás világrekordja. De hasonlíthatjuk a „Népszava” stílusára emlékeztethető cikk-bombához is, mely ha fel robban maga alá temetné a magyar közélet békéjét. Ennek megtörténnie pedig nem szabad, a társadalmi egység megbontása újabb Mohács-hoz vezet. Ezt akarja Horváth url.

A Munka olvasó közönségének legitimista nagy tábora a legerélyesebben tiltakozik még az ilyen „tudományos” mázba mártott Habsburg gyalázás ellen és nagyon kéri a szerkesztőseget, hogy programjához hiven, a jövőben oly cikket, mely a legkisebb mértékben is alkalmas arra, hogy a keresztény nemzeti egységet megbontsa, ne közöljön.

A királyhű magyarság legnemesebb érzelmeit a legmélyebben sérti a cikkben foglalt indokolatlan vád és a gunyolódó, gyűlölködő hang, — mit mi követni nem akarunk — mely keresztény nemzeti konzervatív lelkiinkre annál leverőbben és fájóbban hat, tudva, hogy a cikk szerzője nem Fényes László, mint ahogy azt a első percben hittük, hanem Horváth Dénes, egy katolikus pap és ez szomorúan megdöbbentő.

Szilvássy

*) E válasszal a vitát lezárjuk. A másik cikk is csak mint vitaanyag látott napvilágot, azonban már a válasz is indokolja, hogy még a vitának is útját álljuk.

— Szerk.

terjesztő osztálya címére küldendők, Budapest, V., Géza-u. 4. félelelet. Telefon 74—90. Teréz.

Magyar Országos Eötvös alapjára gyűjtés. A vallás és közoktatásiügyi miniszter folyó évi augusztus hó 6-án kelt 47732/1926 VIII. a számú rendeletével megengedte, hogy a Magyar Országos Eötvös alapjára 1926—27. tanévben is „Tanítónap” tartassék. A vármegegye kir tanfelügyelője a gyűjtés napjairól 1926. november 3-át tüzte ki.

Járásai atlétikai verseny szeptember 19-én az Acélgyári sport pályán. Kezdeté délután fél 3 órakor. Előmérkőzések reggel 8 órakor kezdődnek. Beérkezett a 60 m. ikfutásra 44., 100 m. 36., 200 m. 20. 400 m. 22. nevezés és a staféta versenyekre 18 nevezés. Számozott, fenntartott ülőhelyek előre válthatók özv. Dr. Németh Dezsőné papirkereskedésében. — A sziraki járás atlétikai versenye Szirakon szept. 26-án lesz. — A salgótarjáni és sziraki járás záró leveinte versenye okt. 3-án lesz, melyen először szerepel a pentatlon verseny is — Bővebbet a következő szám.

Magyar Katolikusok hódolnak szent Ferenc emlékének. Szorozatos ünnepségek lesznek. Október 15-én indul utnak az Országos Szent Ferenc zarándoklás Assisibe és Rómába. Az egész világ így Magyarország katolikusai is Assisi Szent Ferenc 700 éves centenáriumának megünneplését határozták el. A magyarországi Szent Ferenc centennáriumát előkészítő országos bizottság véglegesen összeállította az október havában folytatandó Szent Ferenc ünnepségek sorrendjét, amely október 5-én este nagy-szabású templomi hangversenyyel veszi kezdetét, amelyet a budapesti belvárosi Ferencesek templomában tartanak meg. Október 9.-én ünnepélyes diszgyűlés lesz, amelyen a katolikus közélet egyházi és világi kiválóságai szólnak fel. Ugyan-aznap este Budapesten a m. kir Operaházban díszelőadás keretében Beretvás — Lányi hatalmas Szent Ferenc oratori-umát adják elő, amelyen a hivatalos Magyarország is megjelenik. Az október 10. 11—12. napjain Budapesten megtartandó XVIII. Országos Katolikus Nagygyűlés folytatásaképpen október 15-én Virág Ferenc pécsi püspök főpásztori vezetésével indul utnak Assisibe és Rómába az Országos Szent Ferenc zarándoklás, melynek utiránya a következő: Nagykanizsa, Kotoriba, Rakek, Triest, Velence, Firenze, Assisi, Alverna, Róma, Nápoly, majd vissz-szafel utban Páduát és Velencét érinti. Budapestre visszaérkezés október 28-án délel. Az utazás tartama 14 nap. Részt-vételi díjait a zarándoklásokat rendező Országos Katolikus Szövetség a legmini-málisabban állapította meg, így pl. a I. b. osztály 1,900.000.-K., III. a 3,500.000 K., II. osztály 5,000.000 korona. Jelentke-

Cégjegyzésszerű aláírások

közjegyzői hitelesítése.

Az igazságügyi közlöny 1926. június 30-adi száma a következő rendelkezést közli:

„A magyar kir. Igazságügyi Miniszter a m. kir. Kuria kisebb fegyelmi tanácsa által helyben hagyott egyik fegyelmi bírósági ítélete alapján figyelmeztette a közjegyzői kamarákat, hogy cégjegyzésszerű aláírások hitelesítése esetében az 1874:35. t. c. 69 §-ának második bekezdése helyébe lépett 1886:VII. t. c. 25 §-a továbbá a most idézett alaptörvény 79 §-ának b (és c) pontja és 92 §-ánál fogva csak az olyan záradék nem vonható kifogás alá a törvényesség szempontjából, amelyben ki van fejezve az, hogy a cégjegyzési jogosultságot a megjelölt személyek az eljáró kir. közjegyző előtt igazolták-e és ha igen miképpen igazolták. Ennek meg nem felelő eljárás esetében a kir. közjegyző a fegyelmi eljárás szorgalmazására ad okot. (27.000) 1926 I. M. (Sz.)

A közérdek szempontjából fennakadások elkerülése végett közlöm.

Dr. Samassa János
kir. közjegyző.
Salgótarján.

Tisztelettel felhívom az illetékes egyéneknek b. figyelmét arra a körülményre, amelyben Váltó Ovatólásoknál az értesítés szükséges a váltóra az illető értesítendő pontos címe nincs írva azt a váltó átküldésekor legyenek szívesek közölni!

Dr. Samassa János
kir. közjegyző
Salgótarján.

Elveszett. Egy diszes sárgarézt kalitka, kanári madárral. Nyomra vezetője kellő jutalomban részesül. Bohurát István

Izletes és olcsó házi kosztot kaphat, a Jancsics féle vendéglőben, — Abonáns vendégeket elvállalok. — Fő-ucca 333 szám.

Kisterenyén a 229 számú ház, amely áll egy üzlethelyiség 2 szoba és konyhából eladó esetleg 1926 dec. 1.-én berbe adó. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

A Salgótarjáni „HANGYA”

Fogyasztási Szövetkezet

Rőfös és Divatáru

osztályában állandóan raktáron tartunk.

Temetkezési cikkeket u. m.: Szemfedelek, Gyászfátyol, Gyász-karszallag; Gyászszebkendők és kesztyűket.

Továbbá elsőrendű fehérneműt

vásznakat és sifonokat, damaszt, ebédli és uzsonna készleteket.

Abroszok, szalvéták és tűrűlközőket a legjutányosabb árban bocsájtjuk az igen tisztelt tagjaink és vevőink becses rendelkezésére.

Salgótarjáni APOLLO MOZGÓ heti műsora

Szombat Vasárnap	Kedd	Csütörtök	Péntek
Szept. 18. 19.	21.	23.	24.
DICK TURPIN, A GÁLÁNS BANDITA Főszerepben: TOM MIX. MAGYAR HIRADÓ.	ÉJFÉLI SIKOLY. Kiegészítésül: Grand Hotel Mucsa. Főszerepben: CHARLIE CHAPLIN.	AZ ÉLET TÉKOZLÓI Főszerepben: Vera Reynolas. Kiegészítésül: HARRY VÓLEGÉNY	

kezdeté hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 4, 6 és fél 9 órakor.

Nyomatott „A Munka” könyvnyomdában Salgótarján. — Tulajd: Végh Kálmán.

Nagyraecskült Hölgyem és Uram!

Csak az udvarban

Cím: Olcsó Maradék vásár

Budapest.

Alapítva 1895 32 Király-utca 32 Alapítva 1895

Kapható szenzációs olcsó árak mellett alant felsorolt cikkek:

Arak ezekben

3 méter voile vagy színes crepp vagy kék-fehér mintás grenadin 22

3 méter, delén vagy karton vagy sifon vagy mosott vászon vagy 1 méter duplaszélés női szövet minden színben 29

3 méter 140 cm. széles kitűnő minőségű, divatos férfilitőny-vagy felöltőszövet hozzávalóval együtt vagy 1 drb virágos vattapaplan, paplantepedővel együtt 278

U. m. 2 mtr. hosszú fehérített lepedő dba 44; duplaszélés crepe de Chine 98; selymfényű clott, minden színben 19; himzett női ing vagy nadrág 18; bőr-erős tűrűlköző 11; angin vagy kanavász v. kelengyevászon mtr. 13. Postai rendeléseket lelkiismeretesen teljesítünk.

ÖN

biztosan vevőnk lesz

Ha

levelezőlapon kéri új árjegyzékünket fényképező gépek és cikkekről.

Hatschek és Farkas

Budapest, IV, Károly-körut 26.

„Izaforin”

Törv. védett 5962 sz. a. szabadalm. cipőimpregnáló folyadék, a modern chemia vívmánya, mert hivatalos bizonylatok igazolják, hogy így öntve

csak egyszer, csak egyetlenöveg „IZAFORIN”. A CIPŐJÉBE, azonnal végleg MEGSZÜNTETI LÁBA IZZADÁSÁT és tartóssá teszi a cipőjét. Nem kell többé naponta áztatgatni, kenegetni, pepecselnie, még sem lesz bűzös és nem törik fel a lába. Megmenekül a bőrkeményedéstől, tyukszemtől, fagyástól és forró nyáron is kellemesen és kényelmesen viseli a legkeményebb cipőjét is.

Vigyázon a törv. védjegyre.

Magyarországi főpatár: „AGRIA” laboratórium Budapest, I. Horthy Miklós ut 34. Egy adag (egy pár cipőre) 15.000 kor. Utánvétel 24 ezer kor. Kapható drogériákban, szövetkezetekben, kereskedésekben, gyógyszerárakban.

Hirdessünk:

A MUNKA

Politikai hetilapban!

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.